

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Filadelfijska cerkvena doba
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

pozornost, toda nikoli ne bo glasu, ki bo tako pomemben in vreden poslušanja, kakor glas Duha. Zaradi tega: »Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam!«

Filadelfijska cerkvena doba

Razodetje 3, 7-13

»Angelu Cerkve v Filadelfiji piši:

»To govori Sveti, Resni ni, On, ki ima Davidov ključ : e odpre, ne bo nih e zaprl, e pa zapre, ne bo nih e odprl. Vem za tvoja dela. Glej, pred tabo sem na stežaj odprl vrata, ki jih nih e ne bo mogel zapreti. eprav imaš majhno mo , si vendar ohranil Mojo Besedo in nisi zatajil Mojega Imena. Glej, iz Satanove shodnice ti podarjam nekatere izmed tistih, ki se razglašajo za Jude, pa niso, ampak lažejo. Glej, poskrbel bom, da pridejo in padejo pred tvoje noge ter spoznajo, da sem te vzljubil. Ker si ohranil Mojo stanovitno Besedo, bom tudi Jaz obvaroval tebe pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad vesoljni svet, da preizkusi prebivalce na zemlji. Pridem kmalu. Trdno drži, kar imaš, da ti nih e ne odvzame venca. Kdor zmaga, ga bom naredil za steber v templju Svojega Boga in nikoli ve ne pojde iz njega. Nanj bom napisal Ime Svojega Boga in ime mesta Svojega Boga, novega Jeruzalema, ki prihaja z neba od Mojega Boga, ter Svoje novo Ime. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.«

FILADEFIJA

Filadelfija je približno 120 kilometrov jugovzhodno od Sard. Po velikosti je bilo drugo največje mesto u Lidiji. Zgrajeno je na več grih v znanem vinogradniškem predelu. Njeni kovanci so imeli vkovano glavo Bakusha in podobo Bakhante (Bakushove duhovnice). Prebivalstvo mesta je bilo sestavljeno iz Judov, kristjanov judovskega porekla in spreobrnjenec iz poganstva. Mesto je pretrpelo več potresov, pa vendar je od sedmih mest iz Razodetja obstajalo najdlje. Pravzaprav to mesto še vedno obstaja pod turškim imenom Alasehir ali Božje mesto.

Vkovana podoba na kovancih kaže na to, da je božanstvo mesta bil Bakhus. Torej, Bakhus ima enak pomen kot Ninus ali Nimrod. On je »objekovani«, eprav ve in od nas o njem razmišlja v smisli razuzdanih gostij in pijan evanija.

Na kakšen način to razsvetljuje naše ume? Poglejte kovanec z bogom na eni strani in z duhovnico ali prerokinjo na drugi strani. Torej, vrzite kovanec. Ali je pomembno, na katero stran pade? Ne nikakor, še vedno je isti kovanec. To je rimska religija o Jezusu in Mariji.

Toda mi ne mislimo samo na Rim. Ne, ne obstaja samo velika

ne istnica. Zagotovo ne, ker je ona s svojimi ne istovanji postala mati. Njene h ere so sedaj kovanci od iste kovane podobe. Tam so, na eni strani kovanca prikazujejo proslavljanje Jezusa, a na drugi strani imajo svojo duhovnico ali prerokinjo, ki piše svoja cerkvena verovanja, dogme in verske lanke, ter jih prodaja ljudem za rešitev vztrajajo, da ima ona in samo ona resni no svetlobo.

Kako udarno je dejstvo, da je ta doba okarakterizirana s kovancem. Kajti mati in h ere kupujejo svojo pot na nebo. Denar in ne kri, je nakupna cena. Denar in ne Duh je sila, ki jih premika naprej. Bog tega sveta (mammon) je zaslepil njihove o i.

Toda njihovo delovanje se bo kmalu zaklju ilo v smrti, ker je to doba, v kateri Duh kli e: »Glej, pridem kmalu!« Da, pridi kmalu Gospod Jezus!

DOBA

Filadelfijska cerkvena doba je trajala od leta 1750 do leta 1906. Ta doba se je zahvaljujo imenu mesta, imenovala doba bratske ljubezni, ker ime Filadelfija pomeni »bratska ljubezen.«

GLASNIK

Brez dvoma, glasnik v tej dobi je bil John Wesley. John Wesley je bil rojen v Epworthu 17. junija 1703. leta in je bil eden izmed devetnajstih otrok, rojenih Samuelu in Susanni Wesley. Njegov o e je bil župnik v anglikanski cerkvi, toda ve kot verjetno je, da je religiozni preobrat Johnovega uma bil utemeljen bolj na vzornem življenju njegove mame, kot pa na teologiji njegovega o eta. John je bil briljanten u enjak. V asu, ko je bil na Oxfordu, sta on in Charles postala del skupine, ki je namesto postavljanja doktrine kot merila, prakticirala duhovno slavljenje na temelju izkustvenega življenja resnice. Sestavili so duhovnega vodi a za dela, kot je dajanje revežem, obiskovanje bolnih in tistih v temnicah. Zaradi tega so bili poimenovani z metodisti in z drugimi posmehljivimi imeni. Torej, John je bil dovolj prežet s svojo vizijo verske potrebe za vse narode sveta, da je odšel v Ameriko (Georgio), kot misijonar med Indijance. Na svoji poti tja je odkril, da so mnogi potniki na ladji bili Moravci. Zelo ga je prevzela njihova krotkost, mir in pogum v vseh okoliš inah. Njegov napor v Georgiji kljub odrekanju in napornemu delu ni uspel. Vrnil se je v Anglijo vzklikajo : »Odšel sem v Ameriko spreobra at Indijance, toda joj, kdo bo spreobrnil mene?«

vzame žena, ko se omoži z moškim? Vzame njegovo ime. Njegovo Ime bo to, ki bo dano nevesti, ko jo bo On vzel k Sebi.

Razodetje 21, 1 – 4. »Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo ve . Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga, pripravljen kakor nevesta, ki se je ozaljšala za svojega ženina. In zaslišal sem mo en glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališ e Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog. In obrisal bo vse solze z njihovih o i in smrti ne bo ve , pa tudi žalovanja, vpitja in bole ine ne bo ve . Kajti prejšnje je minilo.« Kako udovito. Vse Božje udovite obljube so izpolnjene. Vse bo kon ano. Sprememba bo kon ana. Jagnje in Njegova nevesta bosta za vedno postavljena v vseh Božjih popolnostih. Opisati to? Kdo bi lahko to naredil? Nih e. Razmišljati o tem? Sanjati o tem? Brati, kaj Beseda o tem pove? Da, vse to se lahko po ne, pa vendar lahko izvemo samo neznaten del tega, dokler to ne postane resni nost v prvem vstajenju.

»In na njega bom napisal Svoje NOVO Ime.« Svoje novo Ime. Ko vse to postane novo, takrat bo On na Sebe vzel Novo Ime in to Ime bo prav tako Ime neveste. Kakšno je to ime, nih e ne upa ugibati. To bi moralo biti razodetje Duha, dano tako prepri ljivo, da ga nih e ne bi upal zanikati. Toda brez dvoma, On bo pustil to razodetje za dan, ko bo to Ime hotel sam razodeti. Dovolj je vedeti, da bo udovitejši, kot bi si lahko kdajkoli zamislili.

KON NO OPZORILO DOBI

Razodetje 3, 13:

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.«

Vsaka doba se kon uje s tem istim sporo ilom. To je nenehna prošnja, da bi cerkve slišale Gospodov glas. V tej dobi je prošnja celo bolj uporna, kot v prejšnjih dobah, ker se je v tej dobi Gospodov prihod resni no približal. Mogo e bi se pojavilo vprašanje: » e za njo obstaja še druga doba, emu hitenje?« Odgovor se nahaja v tem. Zadnja doba bo kratka – dela se bodo hitro izvajala do konca. In ne samo da je temu tako, temve se moramo vedno spomniti, da v Božjih o eh as mineva tako hitro, da je 1000 let kot en dan. In e On prihaja ez nekaj ur, kakor On gleda na as, potem nas zagotovo mora opozoriti z vso nujnostjo in Njegov glas mora neprekinjeno odmevati v naših srcih, da bomo pripravljeni pred tem prihodom.

O, v svetu je tako veliko glasov – toliko problemov in potreb, ki iš ejo

Kristus.« On ne govori, da je zmagovalec tisti, ki verjame v »NEKEGA« Jezusa in v »NEKEGA« Kristusa, ampak verjame, da Jezus JE KRISTUS – ENA oseba – ne dve. To je tisti, ki je krš en v Ime Gospoda Jezusa Kristusa.

Bog tukaj govori o Nevesti. Ali želite videti še eno njeno sliko? Ona je v Razodetju 7, 4 – 17: »In slišal sem število zaznamovanih, sto štirinštirideset tiso zaznamovanih iz vseh rodov Izraelovih sinov: iz Judovega rodu dvanajst tiso zaznamovanih, iz Rubenovega rodu dvanajst tiso , iz Gadovega rodu dvanajst tiso , iz Aserjevega rodu dvanajst tiso , iz Neftáljevega rodu dvanajst tiso , iz Manásejevega rodu dvanajst tiso , iz Simeonovega rodu dvanajst tiso , iz Levijevega rodu dvanajst tiso , iz Isahárjevega rodu dvanajst tiso , iz Zábulonovega rodu dvanajst tiso , iz Jožefovega rodu dvanajst tiso , iz Benjaminovega rodu dvanajst tiso zaznamovanih s pe atom. Zatem se mi je prikazala velika množica, ki je nih e ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov. Stali so pred prestolom in pred Jagnjetom, ogrnjeni v bela obla ila, v rokah pa so držali palmove veje. In vpili so z mo nim glasom: »Odrešenje je v našem Bogu, ki sedi na prestolu, in v Jagnjetu.« Tedaj so vsi angeli, ki so stali vsenaokrog prestola in starešin ter štirih živih bitij, padli pred prestolom na svoje obli je in molili Boga: »Amen. Hvala in slava, modrost in zahvala, ast in oblast in mo našemu Bogu na veke vekov. Amen.« Tedaj je spregovoril nekdo izmed starešin in mi rekel: »Tile, ki so ogrnjeni v bela obla ila, kdo so in od kod so prišli?« Rekel sem mu: »Moj Gospod, ti veš.« On pa mi je rekel: »To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja obla ila ter jih pobelili z Jagnjetovo krvjo. Zato so pred Božjim prestolom in no in dan služijo Bogu v njegovem svetiš u; in On, ki sedi na prestolu, bo razpel Svoj šotor nad njimi. Ne bodo ve la ni in ne bodo ve žejni in ni ve jih ne bo žgalo sonce ne kakršna koli pripeka. Kajti Jagnje, ki sedi na sredi prestola, jih bo paslo in jih vodilo k izvirkom živih vodá; in Bog bo obrisal vse solze z njihovih o i.« Jezus je prišel. On je zape atil 144.000. Vzel je 12.000 iz vsakega rodu. Toda obstaja druga skupina, ki ne pripada tem 144.000, ki se vidi iz verzov 9-18. Kdo so oni? Oni so v nevesti, vzeti iz poganov. Pred Njegovim prestolom so dan in no . Služijo Mu v templju. Oni so posebna Gospodova skrb. Oni so Njegova nevesta.

Nvesta gre tja, kjer je Ženin. On je nikoli ne bo zapustil. Ona nikoli ne bo odšla od Njega. Ona bo z Njim delila prestol. Okronana bo z Njegovo slavo in astjo.

»Nanj bom napisal Ime Svojega Boga in ime mesta Svojega Boga« In katero je Božje Ime? On je bil Bog z nami ali Emanuel, toda to ni bilo ime, dano Njemu. »Dal Mu boš Ime Jezus.« Jezus je dejal: »Jaz sem prišel v Imenu Svojega O eta in vi Me niste sprejeli.« Zaradi tega, Ime Boga je JEZUS, ker je to Ime, v katerem je prišel. On je GOSPOD JEZUS KRISTUS. In katero ime

Na povratku v London je ponovno sre al Moravce. Peter Boehler je bil tisti, ki mu je pokazal pot odrešenja. Bil je resni no na novo rojen v veliko zaprepačenost, ter o itni gnev svojega brata Charlesa, ki ni mogel razumeti, kako je tako duhoven lovek kot John mogel re i, da prej njegova pot z Bogom ni bila pravilna. Toda, nedolgo zatem je tudi Charles bil rešen po milosti.

Potem je Wesley za el pridigati Evangelij za tistimi londonskimi prižnicami, h katerim je prej imel pristop, toda kmalu so ga vrgli ven. V tem asu ga je njegov stari prijatelj Georg Whitefield dobro uporabil, ko je Johna poklical, da bi prišel in mu pomagal pridigati na podro ju, kjer so tiso i poslušali Besedo. Wesley je bil najprej v dvomih, da bi moral pridigati na odprtem in ne v stavbi. Toda ko je videl množice in delovanje Evangelija v sili Duha, se je z vsem srcem predal takšnemu pridiganju. Delo je hitro dobilo takšne razsežnosti, da je pri el pošiljati številne laike, da pridigajo Besedo. Bilo je videti kot vzporednica dnevu Binkošti, kjer je Duh skoraj ez no dvignil ljudi s silo, da pridigajo in pou ujejo Besedo.

Obstal je mo an odpor proti njegovemu delu, vendar je Bog bil z njimi. Delovanja Duha so bila mo no manifestirana in ve krat bi takšen duh obsodbe prišel na ljudi, da bi odvezl njihovo mo in oni bi v veliki tesnobi nad svojimi grehi, v joku padali na zemljo.

Wesley je bil izredno mo an lovek. Zase govori, da se ne more spomniti, kdaj bi ob util duhovni pad za 15 minut, odkar je bil rodil. Ni spal ve kot 6 ur dnevno, vstajal je pravo asno, da bi prakti no vsak dan svoje službe za el pridigati ob peti uri. Pridigal je do štirikrat v enem dnevu, tako da je imel letno povpre no ve kot 800 pridig.

Potoval je ve tiso milj, prav tako tudi njegovi potujo i pridigarji, ki so nosili Evangelij v bližnjo in daljno okolico. Pravzaprav je Wesley letno na konju prepotoval 7000 kilometrov.

Bil je vernik v Božjo silo in je molil za bolnike z veliko vero in udovitimi rezultati.

Mnogi njegovi sestanki so bili polni manifestiranja duhovnih darov.

Wesley ni bil naklonjen organizaciji. Njegovi pomo niki so imeli »Združeno družbo« ki je bila »društvo ljudi, ki ima obli je in iš e silo pobožnosti, združeni da bi skupaj molili, da bi prejeli Besedo opozorila, da bi pazili drug na drugega v ljubezni in da bi lahko pomagali drug drugemu v delu odrešenja«. Edini pogoj za tiste, ki so vstopali je bil, da morajo biti eni izmed tistih, »ki so imeli željo bežati pred srdom, ki bo prišel in da bi bili rešeni svojih grehov«. Kakor je as mineval, so izdelali strogi zbir pravil za uporabo v samodisciplini za dobro svojih duš. Wesley je spoznal, da bi se po njegovi

smrti gibanje moglo organizirati in bi jih Božji Duh prepustil mrtvi obliki. Enkrat je omenil, da se ne boji, da bo ime metodist zapustilo zemljo, temve da bi Duh mogel pobegniti.

On bi v času svojega življenja lahko pridobil ogromno bogastvo, toda ni. Njegov priljubljeni izrek na temo denarja je bil: »Vzemi vse, kar lahko, privaruj, kolikor lahko in daj, kolikor moreš.« Kako udno bi se Wesleyu zdelo, če bi se vrnil in videl denominacijo, ki danes nosi ime metodist. Oni so bogati – zelo bogati. Toda manjka jim življenje in moč Johna Wesleya.

Prav tako bi morali omeniti, da Wesley nikoli ni želel graditi dela na denominacijskih ali sektaških osnovah. Preprav je v svojih verovanjih bil armenijanec, se ni želel ločiti od bratov zaradi doktrine. Bil je dober kandidat za Jakoba: svoje vero življenje je temeljil na veri in delih in na praktičnem življenju namesto golega sprejemanja cerkvenega verovanja ali doktrinalnih stališč.

John Wesley je umrl v 88. letu starosti, služil Bogu tako, da bi si malokdo upal sploh pomisliti, da je to mogoče.

POZDRAV

Razodetje 3,7:

»Angelu Cerkve v Filadelfiji piši: »To govori Sveti, Resni ni, On, ki ima Davidov ključ: »odpre, ne bo nihče zaprl, »e pa zapre, ne bo nihče odprl.«

O, kako lepe besede so to. Kako veli asten je celo njihov zvok. Kako navdušujejo in je pomisliti, da se vse te lastnosti morejo uporabiti za eno osebo. Kdo bi si drznil reči takšne stvari o sebi, razen Jezusa Kristusa, Gospoda slave? Jaz verjamem, da se ključ razlaganja tega, kar vsak od teh treh lepo opisanih izrazov pomeni, nahaja v 9. verz: »Glej, iz Satanove shodnice ti podarjam nekatere izmed tistih, ki se razglašajo za Jude, pa niso, ampak lažejo. Glej, poskrbel bom, da pridejo in padejo pred tvoje noge ter spoznajo, da sem te vzljubil.« Govorim, da je ta verz ključ, ker se ukvarja z Judi, ki so se vedno imenovali Božji otroci, za izključno evanجيل vseh drugih. Oni so križali in ubili Gospoda Jezusa Kristusa. Njihovo strašno delo je prineslo njihovo lastno kri, na njihove lastne glave v naslednjih stoletjih. To je vse zato, ker so zavrnili Jezusa kot svojega Mesijo, kar je v resnici bil. Za njih On ni bil Tisti, ki prihaja, oziroma Sin Davidov, za njih je bil Belzebub ali neki krivičnejši, ki mu pripada samo uničenje. Toda ni tako. On je v resnici bil Emanuel, Bog izražen v telesu, On je v resnici bil Mesija. On je zagotovo bil takšen, kakršen

Boga in ime mesta Svojega Boga, Novega Jeruzalema, ki prihaja z neba od Mojega Boga, ter Svoje novo Ime.«

Ni nam potrebno komentirati misli, da On prihaja kmalu. Vemo, da pride kmalu, ker smo na koncu zadnjih dni, a nismo? Toda On nadaljuje in govori: »Trdno drži, kar imaš, da ti nihče ne odvzame venca.«

Jezus prihaja ravno sredi časa velike stiske. In z Njegovim prihodom bo tudi vstajenje. Mnogi se bodo dvignili iz prahu in vstali s tistimi, ki so živi in čakajo Njegovo vrnitev. In njim bodo dani venci. Zakaj? Ker so Božji sinovi. Z Njim so kralji. Z Njim kraljujejo. To je to, kar venec označuje – kraljevanje in vladanje s samim Velikim Kraljem. To je obljuba vsem tistim, ki trpijo z Njim tukaj na zemlji – vsem tistim, ki so potrpežljivo vztrajali vedo, da jih bo Bog, pravi ni Sodnik nagradil. Tisti, ki so se vsega odrekli zaradi Njega in vse predali Njemu, bodo sedli na Njegov prestol in bodo imeli delež v Njegovem slavnem kraljestvu.

O, v tem času imamo Besedo za vse nas. Njen pomen je: drži – vztrajaj. Nikar ne odnehaj. Nadenite si vso Božjo bojno opremo – uporabite vsakršno orožje, ki nam ga je On dal – uporabite vsak dar, ki nam je na razpolago in z radostjo glejte naprej, ker nam bo On, ki je Kralj Kraljev in Gospodar Gospodarjev, dal venec.

Torej, On ne daje zgolj venca, temveč pravi, da bodo tisti, ki so v nevesti, narejeni za stebre v Božjem templju. Toda, kaj je Božji tempelj? Jezus je govoril o Svojem telesu, da je tempelj. To je tudi bilo. Bilo je tempelj Boga. Toda sedaj, ko smo mi Njegovo telo, je resni na cerkev Božji tempelj po Svetem Duhu, ki je v nas. Torej, On bo naredil zmagovalca za steber v Svojem templju. Toda, kaj je steber? Steber je pravzaprav del temelja, ki podpira nadgradnjo. Slava Bogu, to postavlja zmagovalca naravnost med apostole in preroke, ker v Efežanih 2, 19 – 22 pravi: »Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč sodržavljeni svetih in doma in pri Bogu. Sezidani ste na temelju apostolov in prerokov. Vagalni kamen pa je sam Kristus Jezus, v katerem se zedinja celotna zgradba, tako da raste v svet tempelj v Gospodu. Vanj se z drugimi tudi vi vzdavate za Božje bivališče v Duhu.« Da, ta 22. verz pravi, da smo z Njim skupaj vzdani. Vse je šlo skozi VRATA (Jezusa) in je del tega telesa oziroma templja. Torej, ko Bog postavlja loveka v tempelj kot steber in ga naredi kot del te skupine temelja, kaj On dela? On mu daje razodetje Besede in razodetje Sebe, ker je to natanko tisto, kar so imeli apostoli in preroki. Matej 16, 17. On je tu v tej Besedi. On stoji tu. Nihče ga ne more odstraniti.

Razmislite malo o tej besedi »zmagati«. Janez postavlja vprašanje: »Kdo je tisti, ki zmaga?« in takoj pride odgovor, »tisti, ki verjame, da Jezus je

prevarani. Preizkušnja bo prišla na naslednji na in. Ekumensko gibanje, ki se je pri elo na na elu, ki je bilo videti tako lepo in blagoslovljeno (izpolnjevanje Kristusove molitve, da bi bili vsi eno), postaja politično tako močno, da vrši pritisk preko vlade, da se ji pridružijo ali neposredno ali preko upoštevanja na el, ki so uzakonjene z zakonom, tako da nobena skupina ljudi ne bo priznana kot resni na cerkev, razen če bodo pod neposredno ali posredno prevlado tega koncila. Majhne skupine bodo izgubile pooblastila, privilegije itd., dokler ne bodo izgubile vse lastnine in duhovnih pravic pri ljudeh. Ravno sedaj velja na primer, če lokalno pridigarstvo združenje v mnogih, ali vsaj v večini mest, ne poda odobritve, se stavba za verske službe ne more najeti. Da bi lahko postal župnik v vojaških službah, v bolnicah itd., je danes obvezno, da si s strani trojne arške ekumenske skupine priznan kot sprejemljiv. Kakor vsi ti pritiski naraščajo in bodo še naraščali, se jim bo vse težje upreti, ker upreti se, bo pomenilo izgubiti privilegije. In zaradi tega bodo mnogi v preizkušnjah, da bi se strinjali, ker bodo mislili, da je bolje služiti Bogu javno v okviru te organizacije, kot pa Bogu sploh ne služiti javno. Toda grešijo. Verjeti hudičevim lažim, pomeni služiti Satanu, čeprav ga želite imenovati Jehova. Toda izbrani ne bodo zavedeni.

Še več, izbrani ne bodo samo obvarovani, temveč bodo takrat, ko to gibanje postane »DVIGNJENA PODOBA ZVERI«, sveti odšli v vzetje. In to majhno prijetno simpatično gibanje, ki se je pri elo v skupnosti v Efezu, bo postalo Satanova zver, ki omadežuje in zavaja ves svet. Kajti cerkveni sistem rimokatolikov in protestantov bo v svojem združevanju razpolagal s celotnim bogastvom svetovnega sistema in bo odgnal ves svet v svojo religiozno zanko ali pa jih bo ubil z zmanjšanjem privilegijev kupovanja in prodajanja, s čemer bi služili za življenje. To bo uresničeno na enostaven način, ker so se h ere ne istnice že skoraj vrnile k njej. Medtem je Rim pridobil skoraj vse zaloge zlata. Judje imajo obveznice in vse vrednostne papirje. Ob pravem času bo ne istnica uničila današnji denarni sistem, ker bo povlekla vse vrednostne papirje in bo zahtevala zlato. Brez zlata sistem pade. Judje bodo v zanki in bodo vstopili v zavezo in cerkev ne istnica bo zavladala nad celotnim svetom.

OBLJUBA NJEGOVIM

Razodetje 3, 11-12:

»Pridem kmalu. Trdno drži, kar imaš, da ti nihče ne odvzame venca. Kdor zmaga, ga bom naredil za steber v templju Svojega Boga in nikoli več ne pojde iz njega. Nanj bom napisal Ime Svojega

se sedaj predstavlja, da je. Poglejte Ga, ISTI JEZUS – Jezus Kristus isti v eraj in danes in za vedno. Ta Svetnik sredi svetnikov je popolnoma isti Jezus, ki je hodil po obalah Galileje, ki je ozdravljaval bolne, ki je dvigal mrtve in za katerega je nesporno dokazano, da je bil križan in ubit. Toda ponovno je vstal in sedi v višavah na desni strani Velikastva.

Judje Ga takrat niso imenovali Sveti. Nimajo Ga za svetega niti sedaj. Toda On je SVETNIK. Psalm 16, 10: »Zakaj moje duše ne boš prepustil podzemlju, Svojemu Svetemu ne boš dal videti trohnoobe.«

Iskali so svojo pravičnost po zakonu in grdo izneverili, ker se z zakonom ne more opravičiti nobeno telo. Z zakonom noben lovek ne more postati svet. Svetost je od Gospoda. 1. Korinčanom 1, 30: »Iz NJEGA pa ste vi v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal modrost od Boga, pravičnost, posvečenje in odkupitev.« 2. Korinčanom 5, 21b: »Da bi mogli postati pravičnost Božja v Njem.« Bilo je, Kristus ali propasti, toda oni so propadli, ker so Ga odbili.

Toda ljudje te dobe so, kot tudi danes, delali isto napako. Tako kot so se Judje zatekli k obliki slavljenja v sinagogi, so se v filadelfijski dobi zatekali v cerkev. Pridruževanje cerkvi se ne šteje. Življenje ni v cerkvi. Življenje je v Kristusu. »To je to pri evanĝelju: Bog nam je dal večno življenje in to življenje je v Njegovem Sinu. Kdor ima Sina – ima življenje; kdor nima Sina – nima življenja.« Lovek postane svet po Duhu. Duh svetosti, ki je obudil Jezusa od mrtvih, je Ta, ki se nastani v nas in nas s Svojo svetostjo dela svete.

Tam stoji SVETNIK. In mi bomo stali z Njim, oblečeni v Njegovo pravičnost, sveti z Njegovo svetostjo.

Torej, to je šesta doba. V Božjih obeh sešas približuje koncu. On se bo kmalu vrnil. Kmalu bo, medtem ko On prihaja, izšel klic: »Kdor dela krivico, naj še naprej ravna krivično, omadeževani naj se še naprej omadežujejo, pravi naj še naprej vrši pravičnost in sveti naj se še naprej posvečuje.« Razodetje 22, 11.

O, tako me veseli, da moja svetost ni od mene. Veseli me, da sem v Kristusu z vsemi Njegovimi udovitimi vračunanimi lastnostmi pravičnosti, ki so, da, pripisani meni. Blagoslovljen Bog za vedno!

»To govori Resnični.« Torej, ta beseda »resnični« je zelo lepa beseda. To ne pomeni samo resničnost, ki je nasprotje lažnemu. Ona izraža popolno uresničeno idejo nasproti njenemu delnemu uresnitvi. Na primer, spominjamo se, da je Jezus dejal v Janezu 6. 32: »Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak Moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes.« Janez 15, 1: »Jaz sem resnični na trta.« Hebrejcem 9, 24: »Kristus namreč ni stopil v svetišče, ki bi ga naredila roka in bi bilo le odtis resničnega, ampak v sama nebesa, da se je zdaj za nas pojavil pred Božjim obličjem.« Prvo Janezovo pismo 2, 8: »Tema

izginja in resni na lu že sveti.«

Glede na to, da ta beseda v resnici izraža popolno uresničenje nasproti ideji delnega uresničenja, kot je ilustrirano v teh verzih, lahko sedaj kot še nikoli prej razumete odnos: vzorec v kontrastu s svojim originalom in resnost z njegovo senco. Vzemite sedaj primer mane z nebes. Bog je za Izraelce poslal angelski kruh z nebes. Toda ta kruh ni zadovoljil. Bil je dober samo en dan. Tisti, ki so ga jedli, so bili naslednji dan ponovno lačni. Če bi obležal naokrog, bi postal onesnažen. Toda Jezus je RESNI NI kruh z nebes, katerega mana je bila samo tip. In če katerikoli lovek je od tega KRUHA, ki je prišel iz nebes, ne bo nikoli ponovno postal lačen. Ni se potrebno vrniti in ponovno jesti. Tisti trenutek, ko ga je zaužil, je imel večno življenje. Tukaj je zares bila RESNI NOST. Ni več potrebe za senco. Ni več potrebe za delnim odrešenjem. Tukaj je njegova CELOTA. To je ravno tako kot Jezus ni del Boga, On JE Bog.

Nihče ni mogel zanikati tega, da je Izrael imel luč. Bili so edino ljudstvo, ki so kot narod imeli luč. To je bilo kot takrat, ko je Egipt bil v takšni temi, da bi jo lahko prijel. A v izraelskih domovih je bila luč. Toda sedaj je prišla resni na luč. Jezus je luč sveta. Mojzes in preroki so prinesli luč s pomočjo Pisma, ki se je nanašalo na Mesija. Zaradi tega je Izrael imel luč. Toda sedaj je prišlo Izpolnjenje luči in kar je bila samo žarja Beseda, je sedaj plamenela v Božjem sijaju, izražena med Njegovimi ljudmi. Kot je ognjeni steber svetil ponoči in to je bilo udovito, so sedaj svetloba in življenje bili izraženi v polnosti Božanstva telesno.

Izrael je po običaju prinašal rdečo mlado junico in jo žrtvoval na oltarju za odpuščanje grehov. Leto dni so bili grehi krivi neža pokriti. Toda to pokrivalo ni moglo odstraniti želje za grehom, ni bila popolna žrtev. Bila je samo senca, dokler ni prišla resni na. Tako bi vsako leto lovek žrtvoval in se vsako leto vračal nazaj, ker je še vedno imel isto željo za grehom. Življenje živali je bila odkupnina za njegov greh, toda glede na to, da je bila prelita živalska kri in je bilo dano živalsko življenje, se ni moglo vrniti na loveka. Če bi se vrnilo, še vedno ne bi pomagalo. Toda ko je bil dan Kristus, popolna zamenjava in je bila prelita Njegova kri, tedaj se je življenje, ki je bilo v Kristusu, vrnilo na spokorjenega grešnika in ker je to življenje bilo popolno Kristusovo življenje, brezgrešno in pravično, tedaj je krivec lahko odšel osvobojen, ker ni imel želje grešiti. Jezusovo življenje se je vrnilo na njega. To je to, na kaj so mislili v Rimljanih 8, 2: »Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave greha in smrti.«

Toda takrat v Jezusovem času Judje niso hoteli sprejeti te žrtve. Kri bikov in kozlov ni naredila ni esar za popolno. To je bil enkrat od Boga odrejen

Kaj On misli s tem »Mojo stanovitno Besedo«? Pismo Hebrejcem 6, 13-15: »Ko je namreč Bog dal Abrahamu obljubo, je prisegel sam pri Sebi, in ker ni mogel priseči pri večnem, je rekel: Resnično, obilno te bom blagoslovil in te silno namnožil. Abraham je potrpežljivo čakal in do čakal izpolnitev obljube.« Vidite, Duh je govoril o Božji Besedi, ki nam je dana. Čakanje na izpolnitev te Besede je zahtevalo stanovitnost, tako kot v primeru Abrahama. Bil je stanovit, kot da gleda Nevidnega. Bil je stanovit in zatem se je Beseda na koncu izpolnila. To je na in, s katerim Bog učil ljudi stanovitnosti. Kajti, če bi On izpolnil svojo Besedo v fizični objavi v istem trenutku kot molite, se nikoli ne bi naučili stanovitnosti, temveč bi v življenju postali celo še bolj nestanovitni. Dovolite mi, da vam to resnico pokažem še natančneje. Pismo Hebrejcem 11, 17: »Po veri je preizkušani Abraham v dar nesel Izaka. Edinorojenega sina je bil voljan darovati, on, ki je prejel obljube (Božjo Besedo).« Torej: Abraham je bil preizkušani PO TEM, ko je prejel Besedo obljube. Večina jih misli, da takoj po molitvi v Jezusovem Imenu nad dobrimi Božjimi obljubami, ne more biti preizkušnje. Toda tukaj govori, da je Abraham bil preizkušen po tistem, ko je prejel obljubo. To je popolnoma točno po psalmistu, ki kaže na Jožefovo življenje 105, 19: »Dočaka, ko je prišla Njegova beseda, beseda Gospodova ga je preizkušala.« Bog nam daje največje in dragocene obljube. Obljubil je, da jih bo izpolnil. Bo jih. Toda, od trenutka ko molimo, do trenutka ko dobimo odgovor, se moramo naučiti sprejeti v svoje duše stanovitnost, ker samo v stanovitnosti posedujemo življenje. Naj nam Bog pomaga, da se naučimo te lekcije, kajti vemo, da so se ljudje v tej šesti dobi naučili stanovitnosti. Ko prebiramo življenjepise teh velikih kristjanov, lahko vidimo, kakšno nasprotje je med njihovimi in našimi življenji, ker so bili tako zelo stanovitni in tihi, a danes smo mi popolnoma prevzeti z nestanovitnostjo in hitenjem.

Zatem nadaljuje in jim govori: »Ker si ohranil Mojo stanovitno Besedo, bom tudi Jaz obvaroval tebe pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad vesoljni svet, da preizkusi prebivalce na zemlji.« Tukaj sedaj ponovno vidimo preklapljanje dveh dob, kajti ta obljuba je povezana s koncem poganškega obdobja, ki se zaključuje v veliki stiski.

»Bom tudi Jaz obvaroval tebe pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad vesoljni svet, da preizkusi prebivalce na zemlji.« Ta verz ni izjava, da bo resnično na cerkev ravno tako morala skozi veliko stisko. Če bi ta verz pomenil to, bi bilo rečeno. Toda govori: »Bom tudi Jaz obvaroval tebe pred uro preizkušnje.« Ta preizkušnja je natanko takšna, kot v Edenu. To bo zelo privlačen predlog v direktnem nasprotju z Božjo zapovedano Besedo in vendar bo s stališča loveškega razumevanja to tako zelo pravilno, tako razsvetljeno in življenjsko, da bi prevaralo svet. Edino sami izbrani ne bodo

vsako slabost.«

Duh, ki je bil v Judi, je šel natanko skozi Jezusovo službo. Oba sta prišla do križa. Jezus je bil obešen na križ, rade volje dajajo Svoje življenje za grešnike in je predal Svojega Duha Bogu. Njegov Duh je odšel k Bogu in bil nato izlit na cerkev v dnevu Binkošti. A Juda se je obesil in njegov duh se je vrnil k Satanu, toda po dnevu Binkošti se je ta isti duh, ki je bil v Judi, vrnil na lažno trto, ki raste tesno skupaj z resni no trto. Vendar lahko vidite, da Judov duh nikoli ni prišel v Binkoštni dan. Nikoli ni prišel do tja gor, da bi prejel Svetega Duha. Ni mogel. Toda za em je šel ta Judov duh? Šel je za vre ko zlata. Kako je ljubil denar. Še vedno ljubi denar. In e gre naokrog in v Jezusovem imenu dela silne stvari in organizira velika sre anja, z materialisti no zasnovo zasluži še ve denarja, stavb in izobraževanja ter vsega. Samo spremljajte tega duha, ki je na njih in ne bodite zapeljani. Juda je šel naokrog kot eden izmed dvanajsterih in je prav tako delal udeže. Toda NI imel Božjega Duha kot svojega. On je imel službo. Glede na to, da ni bil resni no seme, nikoli ni došel do dneva Binkošti. Ni bil resni ni Božji otrok. Ne, nikakor. In prav tako je sedaj v Satanovi shodnici. Ne bodite zapeljani. Ne boste zapeljani, e ste od samih izbranih. Jezus je dejal, da ne boste zapeljani.

Da, ti ljudje govorijo da so kristjani, vendar niso.

»Glej, poskrbel bom, da pridejo in padejo pred tvoje noge ter spoznajo, da sem te vzljubil.« Prvo Korin anom 6, 2: »Mar ne veste, da bodo svetu sodili sveti?« Ne bo samo dvanajst apostolov na dvanajstih prestolih, ki bodo sodili dvanajstim Izraelovim rodovom, temve bodo tudi sveti sodili svetu. Takrat bodo tisti, ki trdijo da pripadajo Bogu in da jih Bog ljubi, natanko odkrili kdo je Božji otrok in koga Sin ljubi. Da, prihaja ta dan, ko se bo to objavilo. Tisti, ki sedaj v odrejeni meri vladajo svetu in ki bodo skozi zadnjo dobo povzdignili podobo zveri, s pomo jo katere bodo pravzaprav vladali nad svetom, bodo tistega dne, ko pride Jezus s Svojimi svetimi sodit svetu v pravi nosti, poraženi. To je natanko to, kar smo videli v Mateju 25, ko bodo »VSI«, ki so zamudili prvo vstajenje, stopili pred Sodnika in Njegovo nevesto.

POHVALE IN OBLJUBE

Razodetje 3, 10:

»Ker si ohranil Mojo stanovitno Besedo, bom tudi Jaz obvaroval tebe pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad vesoljni svet, da preizkusi prebivalce na zemlji.«

postopek. Toda sedaj se je Kristus pojavil v telesu in s prelivanjem Svoje lastne krvi odstranil greh in nas z žrtvijo samega Sebe naredil popolne. Judje tega niso hoteli sprejeti. Toda kaj je s to filadelfijsko dobo in prav tako z ostalimi dobami? Ali so zares sprejele to resni nost v Kristusu? Ne, nikakor.

eprav je Luther prinesel resnico opravi enja, rimska cerkev in njena vzhodna razli ica pravoslavna cerkev, so se še vedno držale del. Dela so v redu, toda one vas ne odrešujejo. Ne naredijo vas za popolne. Ali Kristus, ali pa propadete. Tudi ne Kristus in dela. Samo Kristus. Ta doba je za ela z armenskim obdobjem, ki ne verjame v Kristusa kot REALNOST. Ne poje o »ni razen krvi«, ker poje o »ni razen krvi in mojega lastnega obnašanja«. Jaz verjamem v dobro obnašanje. e ste rešeni, boste delovali pravi no. To smo že obdelali. Toda dovolite mi, da vam sedaj povem, da odrešenje NI Jezus PLUS. Tu velja SAMO Jezus. ODREŠENJE JE OD GOSPODA. Od za etka in do konca, On je vse Bog. Naj bo Njegovo življenje v meni. Naj bo Njegova kri ta, ki me isti. Naj bo Njegov Duh ta, ki me izpolnjuje. Naj bo Njegova Beseda v mojem srcu in ustih. Naj bodo Njegove rane te, ki me ozdravljajo. Naj bo to Jezus in samo Jezus. Ne dela pravi nosti, ki sem jih opravil. Ne, gospod. Kristus je moje življenje. Amen.

utim, da bi enostavno lahko šel dalje in dalje v teh resnicah in dal vam bom še eno misel. Ona je v tej udoviti pesmi, ki jo je napisal A.B. Simpson:

»Neko je bil to blagoslov,

sedaj je Gospod.

Neko je bil to ob utek,

sedaj je Njegova Beseda.

Neko sem hotel Njegov dar,

sedaj imam Darovalca.

Neko sem iskal ozdravljenje,

sedaj samo Njega samega.

Vse v vsem za vedno,

Jezusu bom pel.

Vse v Jezusu,

a Jezus vse.«

Ni esar ni v tem življenju, pa naj bo še tako zadovoljujo e, še tako dobro in udovito, temve boste našli skupen seštevek vseh popolnosti v Kristusu. Ob Njem vse ostalo blede v nepomembnosti.

»On, ki ima Davidov klju « Ta udoviti izraz sledi in izhaja iz predhodnega izraza: »Resni ni.« Kristus popolna izpolnitev, ki je v nasprotju

z delno izpolnitvijo. Poglejte. Mojzes je bil eden izmed Božjih prerokov, toda Jezus je bil (tako kot Mojzes) Božji Prerok. David (lovek po Božjem srcu) je bil Izraelov kralj, toda Jezus je bil Veji David, Kralj kraljev in Gospodar gospodarjev, Bog, sam Bog. Torej, David je rojen iz Judovega rodu, iz katerega ni prišel niti eden duhovnik, pa vendar je jedel od prinesenega kruha, namenjenega duhovnikom. Bil je velik bojevnik, ki je premagoval sovražnika, utrjeval narod, kot kralj je sedel na prestolu. Bil je prerok. Bil je udovit tip Kristusa. Torej, v Izaiji 22, 22 govori: »Na njegove rame bom dal klju Davidove hiše: ko bo odprl, ne bo nih e zaprl, ko bo zaprl, ne bo nih e odprl.« Duh uporablja to starozavezno referenco vezano na Gospoda Jezusa Kristusa in Njegovo službo v cerkvi. To, kar je klju Davidov označeval v tistem času, je zgolj senca, ki je sedaj izpolnjena v Jezusu, ki stoji sredi svetnikov. To se nanaša na našega Gospoda PO Njegovem vstajenju in ne na Njegovo zemeljsko romanje. Kaj torej označuje ta klju? Odgovor se nahaja v POLOŽAJU klju a. On NI v Njegovi roki. Ne nosi ga okrog Svojega vratu. Ne nahaja se v rokah drugih ljudi, druga e verz ne bi mogel reči, da SAMO ON UPORABLJA TA KLJU – KER SAMO ON ODPIRA IN ZAPIRA, IN NIH E nima te pravice, razen samega Jezusa. Ali ni to to no? Toda kje je klju? NA NJEGOVIH RAMENIH. Toda kakšno povezavo imajo RAMENA z Njim? Preberite Izaijo 9, 5: »Oblast je na njegovih ramah.« Kaj to pomeni? Odgovor je naslednji. Izraz »oblast je na njegovih ramah« prihaja iz vzhodnjaškega poročnega obreda. Ko je nevesta predana ženinu, sname svojo tančico in jo položi preko ženinovih ramen in s tem ne označi samo tega, da je pod njegovo oblastjo – da je ona vse svoje pravice prenesla nanj – da je on glava – temve tudi, da on nosi odgovornost in skrb in da je ON IN SAMO ON – NIH E DRUG – NOBEN DRUGI MOŠKI – NOBENA DRUGA SILA – NIMA NIKAKRŠNE PRAVICE, NITI ODGOVORNOSTI. In to je ljubljeno, Davidov KLJU. Glede na to da je Bog suveren, je z Božansko odločitvijo natanko predvidel, kdo bo v Njegovi nevesti. On jo je izbral. Ni ona izbrala Njega. On jo je poklical. Ona ni prišla sama od sebe. On je umrl zanjo. Opral jo je v Svoji lastni krvi. Plačal je ceno zanjo. Ona pripada Njemu in samo Njemu. Ona je v celoti predana Njemu in On sprejema obvezo. On je njena glava, ker je Kristus glava Svoji cerkvi. Kot je Sara Abrahama imenovala gospod, je nevesta srečna, da je On njen Gospod. On govori in ona se pokorava, ker je njej to v užitek.

Ali so se ljudje poklonili tej resnici? Ali so cenili Njegovo Osebo, ki ima edina popolno suvereno avtoriteto nad Svojo cerkvijo? Jaz govorim: »NE.« Ker je v vsaki dobi s cerkvijo upravljal hierarhija – duhovništvo – apostolsko nasledstvo – zapirajo vrata milosti in usmiljenja komur so hoteli in namesto da bi cerkev prevzeli z ljubeznijo in odgovornostjo, je nanjo

»Glej, iz satanove shodnice ti podarjam nekatere izmed tistih, ki se razglašajo za Jude, pa niso, ampak lažejo. Glej, poskrbel bom, da pridejo in padejo pred tvoje noge ter spoznajo, da sem te vzljubil.«

Torej, takoj lahko opazimo, da je ta problem lažnih Judov ali lažnih vernikov že obstajal v drugi dobi. Tisti, ki so se lažno imenovali Judi, so se pojavili takoj po prvem prehodu iz prve dobe. In sedaj se ponovno pojavljajo v drugi dobi, ki sledi po reformaciji. Težko, da bi bilo to slučajno. V resnici to ni slučajno. To je Satanovo naelo. To naelo je organizirati in trditi, da je izvorno in zaradi tega dobiti dostop do posebnih pravic in privilegijev. Dovolite mi, da vam pokažem. Dale nazaj v smirnski dobi so ti ljudje lagali in govorili, da so pravzaprav Judje (ali verniki), kar nedvomno niso bili. Bili so iz Satanove shodnice. Bili so Satanova organizirana množica, ker smo v tej dobi videli zaetek tega, ko so pridigarji nepravilno prevzemali vodstvo nad svojimi brati pridigarji. (v občinah so bili nad starešinami postavljeni škofje). Naslednja stvar, ki smo jo videli je bila, da je v tretji dobi nedvomno obstajalo mesto, znano kot »Satanov prestol«. Tista doba nam je dala poroko cerkve in države. Z državno močjo izza sebe je bila cerkev v fizičnem smislu dobesedno nepremagljiva. Toda Bog je zlomil to oporišče navkljub moči države in reformacija je prinesla veliko svetlobo. Toda, kaj se je zgodilo? Luterani so se organizirali in združili z državo in ponovno vidimo Satanovo shodnico, izraženo v tej šesti dobi. Seveda, ta skupina iz shodnice ne bo dejala, da so od Satana. Ne, nikakor. Oni govorijo, da so od Boga. Ampak lažejo. Kajti tisti, ki je resničen Jud (oni so to trdili zase) je tisti, ki je Jud od znotraj – v Duhu. Zaradi tega torej, e so lažni Judje, to pomeni, da so oni tisto, kar govori Judovo pismo 19: »NIMAJO Duha«. Božji otroci so rojeni od Duha. Tisti pa nimajo Duha in zaradi tega NISO BOŽJI OTROCI ne glede na to, kako resno so protestirali in kako daleč gredo, da bi poizkušali dokazati, da to so. Oni so MRTVI. Oni so otroci organizacije in jim manjkajo resnični sadovi. Zgrajeni so na svojih lastnih verovanjih, dogmah in doktrinah, resnice ni v njih, ker so povzdignili svoje lastne misli nad Božjo Besedo.

Dovolite mi, da vam pokažem, kaj sem ves čas poizkušal ugotoviti o dveh trtah, ki prihajata od dveh različnih duhov. Tokrat vzemite primer Jezusa in Juda. Jezus je bil Božji Sin, Juda je bil sin propada. Bog je vstopil v Jezusa. Satan je vstopil v Juda. Jezus je imel popolno službo Svetega Duha, ker: »Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaval vse, ki so bili pod hudičev oblastjo, zakaj Bog je bil z njim.« Apostolska dela 10, 38. Govori: »Bil je prištet (Juda) med nas in DELEŽEN naše službe.« Apostolska dela 1, 17. Matej 10, 1: »Poklical je k Sebi svojih dvanaest učencev in jim dal oblast nad nečisti duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in

je prišla vstajati (to pomeni, da so skupnosti prišli sprejemati resnico), bi jo on s to lažno doktrino ponovno zrušil na tla. On je bil tako velik, da sem se ga sprva bal, toda ko sem se mu zoperstavil, sem odkril, da imam velike in močne mišice. To so bile MIŠICE VERE. Rezultat sanj je bil: »Glede na to, da je Bog z mano in mi lahko da' takšno moč, naj se zavzamem za njo proti denominacijski sili sveta ter jo zaustavim v njenem udarjanju.«

Torej, ne poizkušam zgraditi doktrine na sanjah. Niti nečem poizkušati s sanjami potrditi kakršnekoli doktrine, za katero se zavzamam. En Bog je vse skozi od 1. Mojzesove knjige 1, 1 do Razodetja 22, 21. Toda ljudje so zaslepljeni z dogmo o trojstvu, ki ni po Pismu in ta dogma je tako vsestransko sprejeta, da je poizkušati videti »Osebo Enega Boga« skoraj nemogoče. Če ljudje ne morejo videti RESNICE o Božanstvu, temveč se borijo proti njej, nikoli ne morejo videti ostalega dela resnice, ker RAZODETJE JE JEZUS KRISTUS V SVOJI CERKVI IN NJEGOVA DELA SREDI CERKVE SKOZI VSEH SEDEM DOB. Ali ste to razumeli? Torej, prepričan sem, da razumete.

»Eprav imaš majhno moč, si vendar ohranil Mojo Besedo in nisi zatajil Mojega Imena.« Torej, že prej smo omenili, kako se je moč vračala. Vračala se je. Moja inkvizicija je bila oslajena. Ljudje so zapustili svoje domovine in zahtevali svobodo proslavljanja. Jarem hierarhije se je zlomil. Vlada je sprevidevala, da ni modro, da bi se ene skupine borile proti drugim skupinami. Pravzaprav so ljudje dobrih namer, toda slabo vodeni, bili voljni vojskovanju, da bi obranili svoje religiozne pravice. Mogoče je največji prikaz moči religije v tej dobi bilo dejstvo, eprav je Francija padla v revoluciji, da je veliko vesleyevsko prebujenje zadržalo revolucijo v stran od Velike Britanije in jo obvarovalo, da bi lahko bila inštrument v Božji roki velikih slavnih let.

Pridiganje Besede nikoli ni bilo večje. Tako kot je Satan dvignil svoje horde svobodnih mislecev, tako kot so vstali za etniki komunizma, tako kot so liberalni teologi razširili svojo umazano blago, je Bog dvignil močne vojake vere in največja dela kršanske literature, učenja in pridiganja so prišla iz tega obdobja. Nikoli nihče ni bil enak njenim pridigarjem in učiteljem in nikoli nihče ne bo. Spurgeon, Parker, McClaren, Edward, Bunyan, Meuller, Brainard, Barne, Bishop, vsi so prišli iz tega obdobja. Pridigali so, poučevali in pisali Besedo. Proslavili so Njegovo Ime.

SODBA LAŽNIM JUDOM

Razodetje 3, 9:

prežala s koristoljubnim poželenjem ter jo uničila. Duhovništvo je živelo v razkošju, medtem ko se je siromašna cerkev hranila s fižolom zlorab. Nobena doba ni poenajala nič drugega. Vsaka se je vezala v organizacijo in nad ljudmi postavila upravo in predala cerkev tej upravi. Ko so ljudje drznili vstati, so bili brutalno zaustavljeni in izobčeni. Vsaka denominacija ima istega duha. Vsaka denominacija trdi, da ima ona ključ upravljanja s cerkvijo. Vsaka denominacija trdi, da ona odpira vrata. Toda to ni res. To je Jezus in samo Jezus. On postavlja lane v Telo. On jih obdaruje z njihovimi službami. On ji daje darove na razpolago. On skrbi zanjo in jo vodi. Ona je samo Njegovo lastništvo in On nima druge, razen nje.

Kako je ta cerkvena doba, v kateri živimo, daleč od resničnosti. In kmalu, nekega dne bodo ti ljudje lažno govorili v imenu cerkve in bodo vstali v ekumenskem gibanju, da bi postavili živega antikrista na čelo svoje organizacije, kar strmoglavlja Gospoda in našli bomo Njega (Kristusa) izven cerkve, kako govori: »Poglej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši Moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim; in on z Menoj.« Razodetje 3, 20.

Toda dovolite mi, da vam povem. Naš Gospod ni poražen. Ljudje trdijo, da odpirajo vrata Bogu in zapirajo ta vrata, vendar so lažnivci. Vse, katere Mu je dal Oče, bodo prišli k Njemu, a ta ki pride k Njemu, nikakor ne bo vržen ven, on ne bo izgubil NITI ENEGA izmed njih. Janez 6, 37-39. In ko bo vstopil zadnji izbrani član Kristusovega telesa, tedaj se bo pojavil naš Gospod.

Ključ Davidov. Ali ni bil David kralj Izraela – celotnega Izraela? Ali ni Jezus Sin Davidov v skladu z dejstvom, da bo sedel na Davidovem prestolu v Tiso letnem kraljestvu ter kraljeval in vladal nad svojo dediščino? Zagotovo. Ključ Davidov označuje, da je Jezus Ta, ki bo uvedel Tiso letno kraljestvo. On ima ključ smrti in pekla in dvignil bo svoje, da bi sodelovali v Njegovem kraljevanju pravičnosti na zemlji.

Kako udovito je, da ima naš Gospod vse odgovore. Resnično, v Njem so izpolnjene vse Božje obljube. Resnično, s tem ko smo V Njem, smo dediči tega, kar je On kupil za nas.

Da, tam stoji On, Gospod slave. Ko je bil kot Oče, je bil obkrožen z angeli, nadangeli, kerubi in serafini in s svojo nebeško vojsko, ki je klicala: »Svet, svet, svet je Gospod Bog nad vojskami!« Njegova svetost je bila takšna, da Mu noben lovek ni mogel pristopiti. Toda sedaj Ga vidimo v cerkvi, kako deli Svojo lastno svetost z nami, dokler nismo v Njem postali sama Božja pravičnost. Da, in On stoji tam: »Jezus Popolno Vse,« Lilija iz doline, Sijajna zvezda Danica, Najlepši izmed deset tisočih, Alfa in Omega,

Korenina in Poganjek Davidov, O e, Sin in Sveti Duh –Vse in v Vsem. Izaija 9, 5: »Kajti dete nam je rojeno, Sin nam je dan. Oblast je na Njegovih ramah, imenuje se: udoviti Svetovalec, mo ni Bog, ve ni O e, Knez miru.« V Njem je popolno izpolnjenje. eprav Ga neko nismo cenili, Ga sedaj ljubimo z neizrekljivo radostjo in proslavljanjem. On stoji sredi cerkve, a mi bomo prepevali Njegove hvalnice, ker je On mo ni zmagovalc, glava nad cerkvijo, ki je Njegova nevesta. Kupil je to nevesto. Poseduje jo. Ona je Njegova in samo Njegova in On skrbi zanjo. On je naš kralj in mi smo Njegovo kraljestvo, Njegova ve na lastnina.

Spomnili se boste, da sem na za etku sedmega verza dejal, da nam bo deveti verz pomagal to razumeti. Upam, da ste videli, kaj sem mislil. Jezus se je predstavil kot Tisti, ki je Svet, Resni en (ali edina resni nost), Tisti z Davidovim klju em, On ki je odprl in zaprl. In ravno to je resnica. Ti izrazi Ga opisujejo v popolnosti. Toda Judi so v Njegovem dnevu zavrnili Njega in vse, kar je On bil. Zavrgli so svojega Odrešenika in vse, kar jim je pomenil. In tako imenovani kristjani so sedaj storili enako. Storili so to no to, kar so storili Judi. Judi so Ga križali in se potem uperili na resni ne vernike. Tako imenovani kristjan Ga je znova križal in se uperil na resni no cerkev, da bi jo uni il. Toda Bog je resni en in On, ki je nad vsemi, se bo kljub vsemu vrnil in ko se vrne, bo pokazal, kdo je edini Vladar. In ko bo sebe dokazal svetu in se bo ves svet poklonil pred Njegovimi nogami, se bo v tem trenutku ves svet poklonil pred nogami svetih, dokazuje da so imeli prav, ko so stali z Njim. Blagoslovljen Bog za vedno!

DOBA ODPRTIH VRAT

Razodetje 3, 8:

»Vem za tvoja dela. Glej, pred tabo sem na stežaj odprl vrata, ki jih nih e ne bo mogel zapreti. eprav imaš majhno mo , si vendar ohranil Mojo Besedo in nisi zatajil Mojega Imena.«

Pomen prvega dela tega verza »vem za tvoja dela« je analiziran v ostanku verza, ker so njihova dela povezana z »odprtimi vrati«, »malo mo jo«, »Besedo in Imenom«.

Da bi razumeli bogastvo pomena, ki je zajet v izrazu »Glej, pred tabo sem na stežaj odprl vrata, ki jih nih e ne bo mogel zapreti«, se moramo sedaj spomniti, kaj je re eno o prekrivanju ene dobe s slede o dobo. Obstaja prekrivanje, pretapljanje ali postopno prelivanje in ni hitrega konca in jasno odrejenega za etka. Ta doba se še posebno preliiva v naslednjo dobo. In ne samo, da se ta doba preliiva v zadnjo dobo, temve je zadnja doba v mnogih

verjamejo v tri osebe, imajo Božanstvo treh bogov in so krivi za kršitev prve zapovedi.

Toda razodetje Božanstva se je vrnilo. Resni na cerkev lahko sedaj ponovno gradi na mo i. Po vsem tem asu ona kon no ve, kdo je njen Gospod. Ponovno KRSTIMO V IME GOSPODA JEZUSA, to no tako, kot so delali na dnevu Binkošti.

Dovolite mi, da vam povem o sanjah, danih od Boga, ki sem jih imel o troedinem krstu. To ni bila vizija, temve sanje. Veste, prepri an sem, da je eden od blagoslovov cerkvenih dob bilo prejemanje sanj po Svetem Duhu, ravno tako kot more nekdo prejemati vizije. To je bilo neke sobote, okrog tretje ure zjutraj. Ravnokar sem vstal, da bi Jožefu prinesel vodo, da bi jo popil. Ko sem se ponovno ulegel, sem v trenutku zaspal in pri el sanjati. Videl sem nekega moškega, za katerega sem domneval, da je moj o e. Bil je velik in mo an lovek. Prav tako sem videl tudi ženo, ki bi morala biti moja mama, toda ni bila videti kot ona, tako kot tudi moški ni bil videti kot moj o e. Ta mož je bil zelo nasilen do svoje žene. Imel je veliko gorja o s trikotnimi vogali. Veste, ko vzamete štor in ga postavite na eno mesto ter udarite po njem s sekuro, dobite trikotni klinasti kos lesa za ogrevanje. Takšna je bila. Vzel bi to gorja o, z njo udaril ženo in jo zrušil. Medtem ko bi ona ležala in jokala, bi se on izprsil in ponosno hodil naokrog, a na njegovem obrazu bi bil tako ponosen in bahav izraz, da je bilo videti, kot da ga udarjanje te drobne žene dela zelo ponosnega in zadovoljnega. Vedno, ko bi poizkušala vstati, bi jo udaril. Ni mi bilo vše , kar je po el in ko sem razmišljal, kako bi ga zaustavil, sem pomislil: »Ne morem zaustaviti tega loveka – prevelik je. In na nek na in bi moral biti celo moj o e.« Toda globoko v sebi sem vedel, da ni bil moj o e in vedel sem, da noben moški nima pravice tako ravnati z ženo. Stopil sem k njemu in ga zgrabil za ovratnik, ga obrnil in dejal: »Nimaš je pravice udarjati!« Ko sem to dejal, so moje mišice narasle in videti sem bil kot velikan. Moški je videl moje mišice in se me prestrašil. Dejal sem: »Še enkrat jo udari in imel boš opravka z mano.« Okleval je, ali bi jo ponovno udaril ali ne in tedaj so me sanje zapustile.

Prebudil sem se takoj po sanjah. Pomislil sem, kako je bilo to nenavadno. Ko sem se spraševal, zakaj sem sanjal o tej ženi, je nenadoma prišel On, zavedal sem se Božje prisotnosti in od Njega je prišla razlaga sanj. (Torej, nekateri med vami veste, da vam nisem samo natan no razlagal vaših sanj, temve sem vam velikokrat povedal, kaj ste sanjali, tako da vam ni bilo potrebno ni povedati.) Žena predstavlja današnjo svetovno cerkev. Jaz sem bil rojen sredi tega nereda – nereda, v katerem se ona nahaja. Ona bi morala biti nekakšna mati (ona je mati ne istnica). Njeni mož so denominacije, ki vladajo nad njo. Tri-vogalna gorja a je lažni troedini krst v trojstvo. Vedno, ko

korak. Pogledale bi vse te poslastice, toda nobena ovca se ni dotaknila niti ene stvari. O, da bi samo poznal njihov jezik, lastnoro no bi zaustavil promet in jim pridigal pridigo o tem, kar sem ravnokar videl.

In ko ste ovce, ki pripadajo Velikemu Pastirju, vi natanko sledite vsak Njegov korak, to no tako kot so po enjale te ovce. Ne boste padli v skušnjava, da bi skrenili zaradi nekega velikega cveta cerkve, da bi poslušali glas nekega doktorja teologije, doktorja znanosti ali doktorja prava, temve boste ostali s Pastirjem. Sveto Pismo govori, da ovce poznajo Njegov glas in gredo za NJIM, glas tujca jih bo samo spodbudil da pobegnejo in odhitijo za svojim resni nim Pastirjem. Slava Bogu!

Vendar še to ni bilo vse, kar sem videl in kaj sem se tam nau il. Nekega dne sem za el razmišljati o tem, kajti videl sem ljudi tam zunaj na poljih, kako pasejo razli ne vrste živali. Nekdo bi varoval krdelo svinj, drugi redo koz, spet drugi kamele, nekdo drug mule itd. Zaradi tega sem vprašal prijatelja, ki je živel tam, kako imenujejo te ljudi. »O,« je odgovoril, »oni so pastirji.«

Tega nisem mogel sprejeti. Dejal sem: »Pa menda ne misliš re i, da so oni VSI pastirji. Pastirji pasejo samo ovce, ali ne?«

»Ne,« je dejal, »pastir je ov ar ali živinorejec, tako da kdorkoli vodi redo na pašo, je pastir.«

Pa, to me je zelo presenetilo, toda opazil sem razliko med temi ov arji in tistimi, ki so skrbeli za ovce. Ko se je zno ilo, so vsi razen ov jih pastirjev pustili svoje živali na poljih in odšli domov. Samo ov ji pastir je vzel svoje ovce s sabo in jih povedel v ov jo stajo ter zatem legel in postal vrata ovcam. O slava Bogu, naš pastir nas nikoli ne zapuša, niti ne pusti. Ko pade no , želim biti v Njegovi ov ji staji. Želim biti pod Njegovo oskrbo.

Torej, vidimo lahko, da JE JEZUS VRATA. On je vrata ovcam. In vidite lahko, da sedaj govori o VRATIH, KI SE ODPIRAJO. Kaj je to drugega, kot pa razodetje Njega? In to Razodetje se odpira, da nam prinese Mo , da razsvetli Besedo in proslavi Njegovo Ime. Ravno sredi zadnjih dveh dob se je razodetje Božanstva Jezusa Kristusa razcvetelo pred nami. Da, vedeli smo, da je On Bog. Kako bi druga e On mogel biti naš Rešitelj? Toda vedeti, da je On bil SAM BOG ALI EDINI BOG, da je bil Alfa in Omega, da je ta »Jezus bil IN GOSPOD IN KRISTUS« – KAR GA DELA ZA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA, O ETA, SINA IN SVETEGA DUHA, VSE ENA OSEBA – to je bilo izgubljeno od prvih cerkvenih dob, toda sedaj se je to ponovno vrnilo. Razodetje o tem, KDO JE ON BIL, se je vrnilo. Resni no, Božanstvo ni tri-osebni Bog z eno osebnostjo, kajti za osebo je potrebna osebnost. e obstaja ena osebnost, ne obstaja ve kot ena oseba. Toda tisti, ki

pogledih enostavno nadaljevanje šeste dobe. Sedma doba (zelo kratka doba) zbira v sebi za eno hitro delo vsa zlodejstva vseh dob, toda tudi vso resni nost dneva Binkošti. Takrat ko je filadelfijska doba skoraj pretekla, je laodicejska doba hitro nastopila, prinašajo tako ljuljko kot pšenico do žetve: »Zberite najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo sežgemo, pšenico pa spravite v mojo žitnico.« Matej 13, 30. Prosim vas, spomnite se, da se je sardska doba za ela z reformacijo, ki se še vedno mora nadaljevati, dokler zrno, ki je bilo posajeno na dnevu Binkošti, ne naredi popolnega ciklusa sajenja, namakanja, hranjenja itd., dokler se ne vrne naravnost k originalnemu semenu. Medtem ko se to dogaja, bo morala tudi ljuljka, ki je bila posejana, preiti skozi ta cikel in biti prav tako požeta. To je to no to, kar mi vidimo, da se dogaja. e bi lahko samo preu ili letne ase, bi lahko dobili dobro sliko tega. Bilka, ki jo vidimo da raste s polno mo jo, se poleti nenadoma oblikuje v seme. Vendar ne morete natanko re i, kdaj je poletje prešlo v jesen – enostavno se je postopoma prelilo v njo. Tako se dogaja z dobami, posebno z zadnjima dvema.

Natanko tej dobi Jezus govori: »Pridem KMALU,« 11. verz. To dela zadnjo dobo za zelo kratko. Laodiceja je doba hitrega dela. Ona je skrajšana.

Sedaj se bomo posebej zadržali na ODPRTIH VRATIH, ki jih nih e ne more zapreti. Najprej se želim zadržati na odprtih vratih, ki so ozna evale ogromen misijonarski napor v tej dobi. Pavel je novo misijonarsko prizadevanje za Gospoda imenoval z odprtimi vrati. Drugo pismo Korin anom 2, 12: »Prišel sem v Troádo, da bi oznanjal Kristusov evangelij. A eprav so mi bila v Gospodu vrata odprta...« S takšno primerjavo Pisemskega citata lahko vidimo, da so ta odprta vrata ozna evala najve je širjenje Evangelija, ki ga je svet kdajkoli videl.

Želim, da tukaj nekaj vidite. Bog dela v trojkah, mar ne? V tretji, oziroma pergamski dobi se je cerkev poro ila z državo. Dela nikolajitov so postala doktrina nikolajitov. Ta doba je bila ODPRTA VRATA za lažno trto. Ko je enkrat bila podprta z državno mo jo, je pravzaprav postala svetovni sistem, eprav je nosila ime krš anstvo. Zaradi tega se je razširila kot podivjan ogenj, toda sedaj, tri dobe kasneje po dolgem in težkem boju vere, prihajajo ODPRTA VRATA k resnici. Gospodova Beseda ima sedaj svoj dan. Seveda, peta doba je pripravljala teren za ta silni preobrat, ker nam je ta doba dala raziskovanje, kolonizacijo, tiskanje knjig itd.

udovito bi bilo, e bi ta odprta vrata sledila božanskemu obrazcu dneva Binkošti, ki je bil predstavljen v Hebrejcih 2, 1-4: »Zato moramo biti bolj pozorni na to, kar smo slišali, da nas tok ne odplavi. Kajti e se je Beseda, ki so jo oznanjali angeli, izkazala za trdno in e je vsaka kršitev in neposlušnost dobila pravi no povra ilo, le kako bomo ušli mi, e nam ni mar

za tako veliko odrešenje, o katerem je za el govoriti Gospod, in so ga tisti, ki so ga slišali, utrdili med nami. Zanj je pri al tudi Bog z znamenji in udeži, z raznovrstnimi mo mi in s podeljevanji Svetega Duha po svoji volji.« Torej, ali veste da je to obrazec, ker je sam Jezus to dejal. Marko 16, 15-20: »Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite Evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krš en, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v Mojem Imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali ka e, in e bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.« Potem ko je Gospod Jezus govoril z njimi, je bil vzet v nebo in je sédel na Božjo desnico. Oni pa so šli in povsod oznanjali in Gospod je z njimi sodeloval ter Besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala. Amen.«

On jim nikoli ni dejal, naj gredo po vsem svetu in ustanavljajo svetopisemske fakultete, niti jim ni dejal, naj delijo literaturo. Torej, te stvari so v redu, toda to kar jim je Jezus dejal, da naj delajo, je bilo PRIDIGANJE EVANGELIJA – da se držijo BESEDE – in da jih bodo znamenja spremljala. Prvi pravi uvod, ki ga imamo o na inu, kako je bilo potrebno pridigati o Božjem Kraljestvu, je bilo, ko je On poslal dvanajstere. V Mateju 10, 1-8 jih je poslal in jim dal navodila na na in: »Poklical je k sebi svojih dvanajst uencev in jim dal oblast nad ne istimi duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in vsako slabost. Imena dvanajstih apostolov pa so: prvi Simon, imenovan Peter, in njegov brat Andrej; Jakob, Zebedejev sin, in njegov brat Janez; Filip in Bartolomej; Tomaž in cestinar Matej; Jakob, Alfejev sin, in Tadej; Simon Kananej in Juda Iškarjot, ki ga je izdal. Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naro il: »Ne hodíte na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: »Nebeško kraljestvo se je približalo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave o iš ujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.« Ta služba, ki jim jo je On dal, je bilo pravzaprav deljenje Njegove lastne službe z njimi, ker v Mateju 9, 35-38 govori: »Jezus je obhodil vsa mesta in vasi. U il je po njihovih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva. Ozdravljaj je vsako bolezen in vsako slabost. Ko je zagledal množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmu ene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je rekel svojim u encem: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.«

Torej, mnogi ljudje imajo idejo, da so samo apostoli imeli to službo, ki jim je bila dana od našega Gospoda Jezusa Kristusa in ko so umrli, je bila služba kon ana. Vendar to ni tako. Tukaj v Luki 10, 1-9 ugotavljamo, da je v dneh Njegovega kratkega zemeljskega bivanja On že za el dajati Svojim mo ne

pridiganjem o tem, »ali ni zapoved dana apostolom, da pou ujejo vse narode, bila obvezujo a za vse bodo e pridigarje do konca sveta, glede na to, da vidimo, da je spremljevalna obljuba bila istega obsega.« Proti njemu so se borili kalvinisti, ki so odšli v skrajnost doktrine o izboru, verujo da vsi, ki morajo biti rešeni, BODO REŠENI in da bi bilo misijonarsko delovanje proti delovanju Duha. Toda Andrew Fuller je pomagal gospodu Careyu s svojim pridiganjem in zbiranjem darov. Njihov u inek je bil takšen, da je bilo leta 1792 ustanovljeno združenje za širjenje Evangelija vsem narodom. To združenje je poslalo Careya, ki je bil o itno blagoslovljen od Boga, v pridobivanje duš v Indijo. Leta 1795 je spodbujeno krš anstvo ustanovilo Londonsko misijonarsko društvo, za katerega dobro vemo, da je zbralo na milijone funtov in tekom let poslalo na tiso e misijonarjev, da uresni ijo Gospodove želje. Božji Duh se je premikal in zelo verjetno je, da so bile »druge ovce« hrepenenje src teh prizadevnih vernikov.

»Glej, pred tabo sem na stežaj odprl vrata.« Ponovno želim pogledati te besede. Tokrat, eprav jih ne bom oddvojil od misijonarstva, bom iznesel misel, ki vodi globoko v zadnjo dobo. Kot sem vam že dejal, se ta doba pretaplja v zadnjo dobo. V tej dobi je Jezus dejal: »Pridem kmalu,« (11. verz) in v zadnji dobi bo On delo dovršil in skrajšal v pravi nosti: »Kajti Gospod bo temeljito in naglo uresni il Svojo Besedo na zemlji.« Rimljanom 9, 28. Bodite pozorni, kako ta verz v Razodetju 3, 8 poteka: »Odprta vrata – mala mo – Beseda, Ime«. Ta odprta vrata imajo povezavo z vsemi tremi. Kaj ozna ujejo vrata? V Janezu 10, 7 govori: »Jezus je znova spregovoril: »Resni no, resni no, povem vam: JAZ SEM VRATA ZA OVCE.« To v resnici pomeni: »JAZ SEM,« JE vrata ovcam. Torej, to ni zgolj nekakšen nenavaden izraz. To je dejansko tako. Opazite lahko, da v Janezu 10, kjer Jezus daje to primerjavo, sebe imenuje pastir. Zatem sam sebe imenuje vrata. In to je to, kar je pastir ovcam. On pravzaprav predstavlja njihova vrata.

Ko sem bil tam ez na vzhodu, sem videl, kako bi pono i pastir zbral vse svoje ovce skupaj. Zbral bi jih v ov ji staji. Zatem bi jih preštel. Ko bi bil prepri an da so vse zbrane, bi legel med odprta vrata ov je staje in dobesedno postal vrata staje. Nih e ne bi mogel vstopiti ali izstopiti, razen preko njega. On je bil »vrata«. Naslednji dan, ko sem se s prijateljem vozil v avtomobilu, sem opazil, kako je nek pastir za el voditi svojo redo v mesto. Ves promet se je takoj zaustavil, da bi ovce lahko šle mimo. Torej, mesta tam na vzhodu niso takšna kot pri nas. Mi imamo vso trgovsko blago znotraj, toda tam je to videti kot velika farmska tržnica z vsemi proizvodi na plo niku, da bi mimoido i lahko videli in kupili. Pomislil sem: »O poglej, kje se za ne zmešnjava. Samo po akaj trenutek, dokler te ovce ne vidijo vse te hrane tam zunaj.« Toda, kakor je pastir hodil pred njimi, so ovce samo natan no sledile vsak njegov

Evangelija.«

Dovolite mi, da grem korak dalje in vam pokažem, kako lahko stvari potekajo na misijonarskem polju. Ne govorim, da je vse tako, toda bojim se, da je preve tega. Ko sem bil na tem istem potovanju in sem z županom potoval okrog Durbana, sem videl domorodca z verižico okrog njegovega vratu in je nosil malika. Vprašal sem svojega prijatelja, emu je ta obesek in on je dejal, da mu takrat, ko domorodec sprejme krš anstvo, okrog vratu obesijo obesek. To me je v resnici presenetilo, ker je pred mano bil lovek, ki se je imenoval kristjan, a je nosil malika, pa sem vprašal, kako je to mogo e.

On je dejal: »Govorim njegov jezik. Pojdimo tja in se pogovorimo z njim.«

Tako smo odšli tja in župan je nastopil kot moj prevajalec. Vprašal sem domorodca, ali je kristjan.

On je potrdil, da je v resnici kristjan.

Potem sem ga vprašal, zakaj nosi malika, e je kristjan.

Odgovoril je, da je to idol, ki ga je nosil njegov o e in mu ga je zapustil. Ko sem mu dejal, da noben kristjan ne bi smel nositi idolov, je odgovoril, da je ta idol bil njegovemu o etu zelo koristen. Zanimalo me je kako in on je dejal, da je nekega dne njegovega o eta napadel lev, tako da je prižgal ogenj in govoril idolu na na in, kot ga je nau il vra . Lev je odšel. Pripomnil sem, da je ogenj bil tisti, ki je pregnal leva, ker ogenj plaši vse divje živali. Nikoli ne bom pozabil njegovega odgovora. Dejal je: »Toda tako je: e Amoyah (Duh) zataji, potem ta idol ne bo.«

(Natan no poro ilo o misiji brata Branhama v Afriko lahko najdete v knjigi »Prerok obiskal Južno Afriko«.)

To je zagotovo vsa mo , ki jo imajo krš anske množice, ker jim Beseda ni bila prinesena z izvornimi odprtimi vrati dneva Binkošti.

Sedaj se vra amo k odprtim misijonarskim vratom filadelfijske dobe. Ona ni imela odprtih vrat mo i, ki bi jo morala imeti. Bodite pozorni, On v istem verzu omenja ta odprta vrata. Govori: »Imaš majhno mo .« To je to no. V tej dobi je manjkala SILA Duha. Beseda se je dobro pridigala. Zelo dobro je lahko duše naredila modre za odrešenje. Toda manjkala je velika Božja sila, ki je prikazovala Njegova silna dela. Odkrivala je Njegovo roko nad Njegovimi, ki je, razen med posve enimi skupinami, manjkala. Vendar slava Bogu, rasla je in se pove evala od tistega, kar so imeli v reformaciji.

V tej dobi je prišel do izraza lovek, ki ga ve krat imenujemo o e misijonarstva. William Carey, vaški evljar, ki je bil pastor v Particular baptisti ni cerkvi v Moultonu v Angliji, je mo no spodbudil ljudi s

službe. »Potem je Gospod dolo il še drugih sedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti. Rekel jim je: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosíte s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recite najprej: »Mir tej hiši!« In e bo v njej sin miru, bo na njem po ival vaš mir; e pa ne, se mir povrne k vam. V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega pla ila. Ne hodíte iz hiše v hišo. V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s imer vam postrežejo. Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: »Približalo se vam je Božje kraljestvo.« »

Kdo bi si drznil zanikati Filipovo mo no službo? Kdo bi si drznil zanikati mo ne službe Ireneja, Martina, Kolumba, Patrika in nepreštvene množice drugih, ki so na sebi imeli Božje maziljenje?

Da, svetopisemska pot je prava pot odprtih vrat. In k temu želim dodati svoje pri evanje. Razlog, zakaj moram to storiti, je v tem, da lahko samo z gotovostjo govorim o tem, kaj je Bog naredil v mojem lastnem življenju. Torej, e mi boste tukaj oprostili mojo osebno opazko, vam bom povedal, kako zagotovo vem, da je Jezus isti v eraj in danes in za vedno in da je Božja sila še vedno dostopna tistim, ki bodo verovali in jo bodo prejeli.

Med mojim misijonarskim potovanjem po Južni Afriki je Bog, ko sem prišel v Durban, to tako blagoslovil, da je bil edini kraj, ki bi lahko sprejel množice ljudi, ogromen hipodrom, ki je po velikosti drugi na svetu. Množica je na veliko preseгла število 100.000. Da bi obdržali zakon in red, so morali postaviti ograje, da bi razdvojili razli na plemena. Postavili so na stotine policistov, da bi obdržali sveti prostor v miru. Te la ne duše so prišle milje dale . Kraljica iz Rodezije je prišla z vlakom, ki je imel 27 potniških vagonov, natrpanih z afriškimi domorodci. S težavo so prišli preko polj in planin, mnogo, mnogo milj prinašajo na svojih ramenih nekoga od ljubljenih, ki je potreboval pomo . Celotna zemlja je bila v gibanju zaradi silnih del, ki jih je Sveti Duh prikazal.

Nekega popoldneva, ko sem za el pridigati, se je neka žena izmed tiso mohamedancev povzpela na oder. Ko je stala pred mano, je misijonar za mohamedance za el nežno rotiti Gospoda: »O, za to dragoceno dušo. O, za to dragoceno dušo.« Leta in leta je bil tam in je po svojem lastnem pri evanju videl samo ENEGA mohamedanca, ki je prišel sprejet Jezusa Kristusa za Odrešenika. Oni so prvotno bili Medijci – Perzijci, katerih zakoni se ne menjajo. Zaradi tega jih je težko pridobiti. Zdi se, da med njimi vlada zakon »enkrat mohamedanec, za vedno mohamedanec«. Medtem ko je stala pred

mano, sem za el govoriti njej in vsem tistim tiso im po prevajalcu. Dejal sem: »Ali ni tako, da so vam misijonarji govorili o JEZUSU, ki vas je prišel odrešit?« Morali bi videti ljudi, kako so gledali drug drugega, ko sem to dejal. Ko so odgovorili, da je to res, sem nadaljeval in dejal: »Ali so vam misijonarji brali iz te Knjige (držal sem svojo Sveto Pismo v zraku, da bi jo lahko videli), da je ta isti Jezus mo an zdravitelj in da bo živel v Svojih ljudeh skozi dobe, dokler ponovno ne pride, da bi jih vzel k Sebi? Ali so vam povedali, da bodo zaradi tega istega Duha, ki je v njih in ki je bil v Jezusu, delali silna dela, kot jih je delal Jezus? Ali so vam povedali, da ste prav tako, kot ste lahko ozdravljeni, tudi odrešeni? Koliko od vas bi želelo videti tega istega Jezusa, kako se spuša med nas in dela iste stvari, ki jih je delal, ko je neko bil tukaj na zemlji?« Vsi so želeli to. To je bila ena stvar, s katero so se zagotovo strinjali.

Zatem sem nadaljeval: » e bo Jezus s Svojim Duhom storil to, kar je delal, ko je bil na zemlji, ali boste takrat verjeli Njegovi Besedi?« A tukaj pred mano je bila mohamedanka. Duh se je za el premikati skozi mene.

Dejal sem ji: »Torej, ti veš, da te jaz ne poznam. Niti tvojega jezika ne morem govoriti.« Potrdila je to. Dejal sem: »Kar se ti e tvojega ozdravljenja veš, da jaz tega ne morem storiti. Toda slišala si sporo ilo tega popoldneva in me razumela.« Njen indijski prevajalec je odgovoril namesto nje, da je razumela, ker je prebrala Novo Zavezo.

Torej, mohamedanci so Abrahamovi potomci, verjamejo v enega Boga. Vendar zavra a Jezusa kot Božjega Sina in so namesto Njega vzeli Mohameda kot svojega preroka. Govorijo, da Jezus ni nikoli umrl in ponovno vstal. To jih u ijo njihovi duhovniki in oni to verjamejo.

Dejal sem: »Toda Jezus je umrl in ponovno vstal. Poslal je Svojega Duha nazaj na cerkev. Ta Duh, ki je bil v Njem, je isti Duh, ki je sedaj v cerkvi in On more in ho e proizvesti to, kar je Jezus proizvedel. V Janezu 5, 19 je dejal: »Sin ne more delati ni esar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela O e; kar namre dela On, dela enako tudi Sin.« Torej, e pride Jezus in mi odkrije, kaj je tvoj problem in zakaj si tukaj – e mi On lahko pove, kakšna je tvoja preteklost, zagotovo lahko veruješ za prihodnost?«

Preko svojega prevajalca je dejala: »Da, lahko.«

Dejal sem: »V redu, naj On to stori.«

Ostali mohamedanci so pozorno opazovali. Vsi so se sklanjali naprej, da bi videli, kaj se bo zgodilo.

Tedaj je spregovoril Sveti Duh: »Tvoj mož je nizek, mo an lovek s rnimi brki, imaš dva otroka. Pred približno tremi dnevi si bila pri zdravniku in te je pregledal. Imaš cisto na maternici.«

Sklonila je svojo glavo in dejala: »To je resnica.«

Vprašal sem jo: »Kako to, da si prišla k meni, kristjanu? Zakaj nisi odšla k svojemu mohamedanskemu preroku?«

Dejala je: »Mislim, da mi ti lahko pomagaš.«

Dejal sem: »Jaz ti ne morem pomagati, toda e sprejmeš Jezusa Kristusa za svojega Odrešenika, On, ki je sedaj tukaj in ve vse o tebi, On ti bo pomagal.«

Dejala je: »Sprejemem Jezusa za svojega Odrešenika.«

To je bilo to. Bila je ozdravljena in tega dne je okrog 10.000 mohamedancev prišlo h Kristusu, ker je bil Evangelij pridigan v Besedi in sili. Bog nikoli ni dejal loveku, naj dela 30 let in potem ni esar ne požanje. Dal nam je odprta vrata Besede in sile in to je to, kar bi morali uporabljati. To je to, kar je Pavlu dalo njegovo u inkovito in veliko službo. 1. pismo Korin anom 2, 4: »Moja beseda in moje oznanilo nista bila v prepri evalnih besedah modrosti, temve sta se izkazala Duh in mo .«

Poslušajte me sedaj. Med istim potovanjem, ko sem se vkrceval na letalo v New Salisburyju v Rodeziji, sem videl etverico z ameriškimi potnimi listi. Odšel sem do njih in dejal: »Pozdravljeni, vidim da imate ameriške potne liste. Ali kam potujete?«

Mladeni mi je odgovoril: »Ne, mi vsi smo tukaj misijonarji.«

»Kako lepo,« sem odgovoril. »Ste samostojni, ali delate s kakšno organizacijo?«

»Mi smo metodisti. Prišli smo iz Wilmora v Kentuckyju,« je dejal.

»Lepo, to je skoraj na mojem dvoriš u,« sem odgovoril.

»Verjetno niste tisti brat Branham, ki prihaja od tam, ali ste?«

Dejal sem: »Sem, to je to no.«

To ga je umirilo. Ni hotel ni esar ve re i – a kako so se on in ta tri dekleta med sabo spogledovali. Zaradi tega sem dejal: »Samo trenutek sinko, hotel bi govoriti z vsemi vami o nekih na elih, saj vidim da smo vsi kristjani in smo tukaj zaradi velikega namena. Govorite torej, da ste vsi štirje tukaj dve leti. Toda, ali lahko v Jezusovem Imenu re ete in lahko uprete prst v eno dušo, za katero veste, da ste jo pridobili za Gospoda?« Tega niso mogli storiti.

»Ne želim vas užaliti dekleta,« sem dejal, »toda vse bi morale biti doma in pomagati svojim materam pri posodi. Zunaj na terenu ne morete storiti ni esar, e niste izpolnjene s Svetim Duhom in e ne pridigate resni nega Evangelija v prikazani mo i Svetega Duha. e ne vidite rezultatov, za katere je Jezus dejal, da jih boste videli, je to zaradi tega, ker ne pridigate resni nega